

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

OPENBARE ZITTING VAN HET KORT GEDING VAN 25 juni 2007.

L+1

4720
07

NR. 07/881/C register van kort geding
Bijlagen: 1 dagvaarding
2 conclusies

Kopij
voor z

In zake van :

- 1. Mevrouw S. [redacted] J. [redacted] van Nederlandse nationaliteit; adviseur, wonende te [redacted]
- 2. De heer S. [redacted] E. [redacted], van Gambiaanse nationaliteit, gids, wonende te [redacted] (Gambia). die keuze van woonst doen bij hun raadsman, Mtr Jan De Lien, advocaat te 2018 Antwerpen, Broederminstraat, 38.

AFSCHRIJF afgeleverd aan
[redacted]
(vrij: art. 260, 2°
Wb. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

EISERS

Vertegenwoordigd door Mtr Jan DE LIEN, advocaat (2018 Antwerpen, Broederminstraat, 38).

Tegen :

De BELGISCHE STAAT, Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken, Antwerpsesteenweg, 59b te 1000 Brussel.

VERWEERDER

Vertegenwoordigd door Mtr Edda MATTERNE, advocaat (1050 Brussel, Louizalaan, 391 – bus 11-12).

B- KA

REPERT.
07/27506

In dit geding wordt geconcludeerd en gepleit in het Nederlands ter openbare zitting van 31 mei 2007.

Na beraad spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel volgend bevelschrift uit :

Gezien :

- de dagvaarding betekend door exploit van Meester Roland Claeys, gerechtsdeurwaarder verblijvende te 1700 Dilbeek, d.d. 24 mei 2007;
- de conclusie voor eisers neergelegd ter zitting van 31 mei 2007;
- de conclusie voor verweerder neergelegd ter griffie op 30 mei 2007;

Gehoord in hun pleidooien de raadslieden van partijen;

* * *

1. - Vordering

De vordering die mevrouw S [REDACTED] en de heer S [REDACTED] tegen de BELGISCHE STAAT richten, strekt ertoe :

"De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren.

De BELGISCHE STAAT te verplichten een visum gezinshereniging af te leveren ten einde de heer S [REDACTED] toe te laten het Rijk binnen te komen en dit binnen het uur na de betekening van de tussen te komen beschikking, op straf van een dwangsom van 2.000 EUR per dag vertraging,

..."

2. - Feiten en procedureverloop

Mevrouw S [REDACTED] leerde de heer S [REDACTED] kennen in Gambia, in juli 2006.

Op 18 november huwden ze te [REDACTED] in Gambia.

Op 4 december 2006 richtte de heer S [REDACTED] een aanvraag tot het bekomen van een visum gezinshereniging tot de Belgische diplomatieke post in Dakar.

Bij beslissing van 19 april 2007 weigerde de BELGISCHE STAAT het visum af te leveren.

De beslissing werd aan de heer S [REDACTED] meegedeeld op 27 april 2007.

Op 24 mei 2007 dagvaardt de heer S [REDACTED] de BELGISCHE STAAT met de vordering zoals hierboven omschreven.

De BELGISCHE STAAT vraagt in hoofdorde dat de kort gedingrechter zich zonder rechtsmacht zou verklaren om van de vordering kennis te nemen, ondergeschikt vraagt hij dat de vordering ongegrond zou worden verklaard.

De zaak wordt gepleit op de inleidingszitting.

3. - Standpunten van partijen

3.1. - Stelling van mevrouw S [REDACTED] en de heer S [REDACTED]

Mevrouw S [REDACTED] en de heer S [REDACTED] zijn verbolgen over de weigering tot aflevering van een visum en vooral over de motivering van de beslissing. De BELGISCHE STAAT zet in de weigeringsbeslissing uiteen dat ze ervan uitgaat dat er geen huwelijk is omdat het formeel gesloten huwelijk kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap maar enkel is gericht op het verschaffen aan de heer S [REDACTED] van een verblijfsrechtelijk voordeel.

Mevrouw S [REDACTED] en de heer S [REDACTED] wijzen erop dat de heer S [REDACTED] als echtgenoot van een Belg, op grond van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het recht heeft om zich te vestigen in België. Zij voeren aan dat de weigeringsbeslissing die de BELGISCHE STAAT op 19 april 2007 heeft genomen, indruist tegen onder meer artikel 40 van de wet van 15 december 1980 en tegen de artikelen 5, 31 en 35 van de EU-Richtlijn 2004/38.

3.2. - Stelling van de Belgische Staat

De BELGISCHE STAAT voert aan dat de kort gedingrechter zonder rechtsmacht is omdat de vordering erop zou neerkomen dat er aan de uitvoerende macht een bevel opgelegd zou worden, hetgeen in strijd is met het principe van de scheiding der machten. Ondergeschikt stelt hij dat de vordering niet hoogdringend is, uiterst ondergeschikt beschikken mevrouw S [REDACTED] en de heer S [REDACTED] niet over ogenschijnlijke rechten die de gegrondheid van hun vordering zouden kunnen staven.

4. - Rechtsmacht

Op grond van artikel 584, eerste lid, in fine Ger.W. zijn slechts die zaken aan de rechtsmacht van de voorzitter, zetelend in kort geding onttrokken, waaromtrent de wet niet alleen het bodemgeschil, maar ook het treffen van voorlopige maatregelen aan de rechtelijke macht

onttrekt, hetzij impliciet, hetzij door toekenning van deze macht aan een andere instantie. (LINDEMANS, D., *Kort Geding*, Antwerpen, Kluwer, 1985, 46, nr. 68).

In dit verband dient verwezen naar de artikelen 17 en 18 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State. Overeenkomstig artikel 17 § 1 kan de Raad van State als enige de schorsing bevelen van de tenuitvoerlegging van een voor vernietiging vatbare akte van een administratieve overheid. Overeenkomstig artikel 18 kan de Raad van State, in geval van vordering tot schorsing, als enige, bij voorraad alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak, veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten, die overeenkomstig artikel 144 G.W. tot de uitsluitende bevoegdheid van de rechtbanken behoren.

De bevoegdheid van de Raad van State doet geen afbreuk aan de rechtsmacht van huidige rechtbank om uitspraak te doen over geschillen betreffende subjectieve rechten, waarbij het de kort gedingrechter toekomt om in geval van hoogdringendheid voorlopige maatregelen te bevelen ter voorkoming van schade, wanneer deze het gevolg is van een ogenschijnlijke schending van een subjectief recht van één van de partijen, waaraan een rechtsplicht in hoofde van de andere beantwoordt.

Het Hof van Cassatie besliste in zijn arrest van 4 maart 2004 (C.03.0346.N – C.03.0448.N – C.03.0449. zie www.cass.be) in verband hiermee het volgende :

“Overwegende dat het bestuur dat op grond van zijn discretionaire bevoegdheid een beslissing neemt, over een beoordelingsvrijheid beschikt die het de mogelijkheid biedt zelf te oordelen over de wijze waarop het zijn bevoegdheid uitoefent en de meest geschikt lijkende oplossing te kiezen binnen de door de wet gestelde grenzen ;

Dat de rechterlijke macht bevoegd is om een door het bestuur bij de uitoefening van zijn niet-gebonden bevoegdheid begane onrechtmatige aantasting van een subjectief recht zowel te voorkomen als te vergoeden, maar daarbij aan het bestuur zijn beleidsvrijheid niet vermag te ontnemen en zich niet vermag in de plaats van het bestuur te stellen : dat de rechter in kort geding dit evenmin mag doen;

Dat de rechter in kort geding op grond van een voorlopige en marginale beoordeling van de zorgvuldigheid waarmee het bestuur moet handelen, bepaalde daden kan opleggen of verbieden, maar dit enkel kan doen wanneer hij in redelijkheid tot de conclusie komt dat het bestuur niet heeft gehandeld binnen de grenzen waarin het moet optreden;

Dat de kort gedingrechter bij de voorlopige beoordeling van de rechtmatigheid van het overheidsoptreden een criterium dat aan de overheidsbestissing ten grondslag ligt, niet mag uitsluiten zonder te

beslissen dat, prima facie, dit criterium niet regelmatig was aangewend ; dat hij evenmin naar eigen opvatting andere criteria in de plaats mag stellen die tot een andere beslissing leiden."

De vordering van mevrouw S. [redacted] en de heer S. [redacted] strekt ertoe een beweerde schending van subjectieve rechten die zij menen te putten uit artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en uit de artikelen 5, 31 en 35 van de EU richtlijn 2004/38, stop te zetten.

De kort gedingrechter heeft rechtsmacht om voorlopig en marginaal te oordelen of het bestuur bij de uitoefening van zijn bevoegdheid prima facie een onrechtmatige aantasting heeft begaan van de subjectieve rechten van mevrouw S. [redacted] en de heer S. [redacted], zonder zich in de plaats te kunnen stellen van het bestuur.

De kort gedingrechter kan enkel binnen dit strikt gedefinieerd kader voorlopige maatregelen nemen teneinde eventueel door het bestuur begane onrechtmatige aantastingen van subjectieve rechten te voorkomen.

5. - Bevoegdheid

In de dagvaarding wordt vermeld dat de zaak spoedeisend is. De kort gedingrechter is bijgevolg bevoegd om de grond van de zaak te onderzoeken. (Cass., 11 mei 1990, *Pas.*, 1990, I, 1045).

6. - Ten gronde : Hoogdringendheid

Mevrouw S. [redacted] en de heer S. [redacted] laten gelden dat zij reeds sinds 4 december 2006 aan het wachten zijn op de uitreiking van het visum en voeren aan dat hun vordering spoedeisend is omdat hun gezinsleven onder druk staat.

Ze wijzen erop dat de behandeling van de aanvraag van een visum gezinshereniging snel moet verlopen opdat de betrokkenen alle kansen zouden hebben zodat de gezinshereniging zo spoedig mogelijk tot stand komt. Ze laten gelden dat de beslissing tot het afleveren van een visum gezinshereniging een voorlopige maatregel is die omwille van zijn voorlopig karakter, in elk geval hoogdringend is.

Er is urgentie in de zin van artikel 584, eerste lid Ger.W. telkens wanneer de vrees voor een schade van een bepaalde omvang of voor ernstige ongemakken het nemen van een onmiddellijke beslissing noodzakelijk maakt (Cass. 21 mei 1987, *Pas.*, 1987, I, 1160).

Mevrouw S. [redacted] en de heer S. [redacted] worden niet gevolgd daar waar zij stellen dat hun vordering hoogdringend is omdat de procedure tot het afleveren van een visum gezinshereniging in elk geval snel moet gebeuren.

Uit de stukken die mevrouw S [redacted] en de heer S [redacted] neerleggen, blijkt dat hun aanvraag tot het bekomen van een visum gezinshereniging die op 14 december 2006 ingediend werd, reeds behandeld werd waarbij er op 27 april 2007 een weigeringsbeslissing genomen werd.

De procedure tot het afleveren van een visum is dus reeds geëindigd.

Aangezien de aanvraag reeds behandeld werd, kunnen mevrouw S [redacted] en de heer S [redacted] in het kader van huidige procedure bijgevolg niet aanvoeren dat de hoogdringendheid van hun vordering volgt uit hun recht op snelle behandeling van hun aanvraag aangezien die reeds behandeld werd.

Verder worden ze niet bijgetreden in hun standpunt dat hun vordering hoogdringend is omdat hun gezinsleven onder druk staat.

Er wordt geen enkel stuk voorgelegd waaruit blijkt of er sprake is van enig gezinsleven : sinds wanneer mevrouw S [redacted] en de heer S [redacted] elkaar kennen, sinds wanneer ze een stel vormen, hoe lang of waar ze samen geleefd hebben, sinds wanneer mevrouw S [redacted] weer in België is, van welke inkomsten en middelen de heer S [redacted] zou leven eens hij in België zou komen wonen,

Op dit ogenblik blijkt dus niet dat er van een echt en hecht gezinsleven ooit sprake was, zodat niet wordt ingezien in hoever dit gezinsleven onder druk zou kunnen komen te staan in het geval de gevorderde maatregel niet in kort geding en bij hoogdringendheid zou toegekend worden.

Mevrouw S [redacted] en de heer S [redacted] in er niet in geslaagd aan te tonen dat er een vrees bestaat voor schade van een bepaalde omvang of voor ernstige ongemakken indien de maatregel die zij vorderen niet bij hoogdringendheid zou toegekend worden.

Hun vordering is niet spoedeisend en daarom ongegrond.

OM DEZE REDENEN :

Wij, A. ROBIJNS, rechter , aangesteld om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen ;

Bijgestaan door E. MELIS, griffier ;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

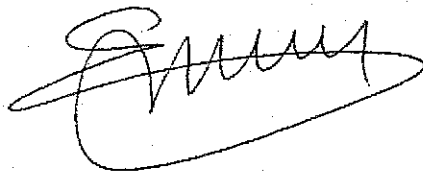
Rechtsprekende over het voorlopige, na tegenspraak ;

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend ;

Verklaren de vordering ontvankelijk maar ongegrond.

Veroordelen mevrouw S [REDACTED] en de heer S [REDACTED] tot het betalen van de kosten van het geding, in hun hoofde begroot op 172,80 + 121,47 EUR en in hoofde van de BELGISCHE STAAT op 121,47 EUR.

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare zitting van het kort geding van 25 juni 2007.

E. MELIS

A. ROBIJNS

